

Aznar i la “Revolució rojigualda”

written by Germán Gorraiz López | 27 de maig de 2020

La desafecció política de la societat espanyola motivada pels sagnants casos de corrupció del PP (el paradigma seria el cas Gürtel) va generar un tsunami popular de denúncia de l'actual dèficit democràtic, social i de valors, origen d'un “caos constructiu” que va facilitar la presentació d'un moció de censura per part de Pedro Sánchez, que després d'aconseguir el suport de la resta de partits de l'oposició (excepte Ciutadans), va aconseguir liquidar el govern de Rajoy.

L'establishment i Unides Podem

La utopia de Pablo Iglesias després de les Eleccions del 28A era la formació d'un govern de canvi PSOE-Unides Podem que donés prioritat a la implementació de l'anomenat estat social i democràtic de dret i a una regeneració democràtica (mitjançant l'extirpació del càncer metastàtic de la corrupció que hauria fagocitat tots els estaments de l'Estat espanyol), unit amb una reforma possibilista de la Constitució del 78. No obstant això, després de la irrupció de la pandèmia del coronavirus, els *mass media* de l'establishment haurien iniciat una ferotge croada mediàtica per desprestigiar-ho servint-se de la dictadura invisible de la por a la supressió de la propietat privada davant mesures col·lectivistes presumptament impulsades per Pablo Iglesias (implementació de la renda mínima vital i la suposada “nacionalització d'empreses elèctriques i mitjans de comunicació”).

Aquesta campanya dels *mass media* de l'establishment faria èmfasi que Podem seria considerat pels EUA com de “filiació chavista” i que l'adopció d'aquestes mesures pel govern podria reeditar “el caos econòmic de Grècia i Veneçuela” amb l'objectiu confés de provocar la sortida de Podem del govern

presidit per Pedro Sánchez i la posterior formació d'un govern de salvació PSOE-PP, operació que hauria fracassat en l'intent.

Aznar i la "Revolució rojigualda"

Després de la implementació pel govern de Sánchez de l'estat d'alarma causa de la crisi de la COVID-19, la *sui generis* democràcia espanyola hauria esdevingut en una psuedo-autocràcia en la qual tots els poders queden concentrats en el president i en el seu braç executor, el Ministeri de Sanitat. En aquesta tessitura, l'oposició es troba desarborada en veure's incapaç d'evitar l'aparició en el BOE dels successius decrets llei implementats pel govern, i queda tan sols el recurs de la rebequeria. No obstant això, l'ínclit Aznar a través de la seva fundació FAES hauria dissenyat una estratègia per descavalcar del poder al govern PSOE-Unides Podem i convocar unes noves eleccions.

Per a aquesta operació, Aznar hauria triat a Díaz Ayuso com el seu nou dofí i capdavanter de la nova política neoliberal que intenta implementar a l'escenari post coronavirus, atès que Díaz Ayuso des de la seva talaia de la "Royal Suite" s'hauria convertit en el flagell del govern Sánchez. La primera fase de l'estratègia aznariana inclouria una ofensiva mediàtica per fer del govern Espanyol l'únic culpable de "la pèssima gestió davant la crisi sanitària". La segona fase consistiria en la negativa de PP i Vox a implementar noves pròrroques de l'estat d'alarma per ser "una dictadura constitucional que restringeix les llibertats individuals", però donat el canvi d'actitud de Ciutadans a donar suport al govern Sánchez a les dues últimes pròrroques, assistim a la implementació de la tercera fase que intentarà aprofitar el malestar d'amplis sectors de la ciutadania per la durada del confinament així com la ruïna d'autònoms i petits empresaris per iniciar "una Revolució Patriòtica o rojigualda" que mitjançant "cassolades i escraches" desafiarà al govern a incomplir sense pudor les restriccions incloses en l'actual estat d'alarma.

¿Resistirà el govern Sánchez l'investida de la dreta?

La revolució rojigualda dissenyada per la FAES d'Aznar s'estaria estenent pels diversos feus del PP i VOX desafiant clarament les directrius del comandament únic vigents fins a la data, per la qual cosa sembla inevitable una reacció nítida del govern Sánchez per evitar la imatge de "revolta social" difosa pels mass media afí a la dreta tardofranquista encarnada en PP i VOX pel que adduint "raons sanitàries", assistirem a la prohibició de concentracions de més de 50 persones, per ser dissoltes les concentracions il·legals per mètodes expeditius.

En el pla polític, atès que Díaz Ayuso s'hauria convertit en l'assot del govern Sánchez i que els últims sondejos electorals li auguren una majoria gairebé absoluta a la Comunitat de Madrid, no seria descartable la presentació pel PSOE d'una moció de censura. Aquesta moció seria recolzada per Ciutadans després del desafecte polític sofert pel seu líder Aguado, comptarà amb el suport extern d'Unides Podem i Más Madrid i significarà la constitució d'un govern de coalició PSOE-Ciutadans presidit per Ángel Gabilondo amb Aguado com a vicepresident.